

انتقال از قلمرو تاریکی به قلمرو نور

کتاب مقدس تنها کتابی است که در آن خدا با الهامِ روحش با ما سخن گفته و می‌گوید. در آن چنین می‌خوانیم که خدا انسان را شبیه خود آفرید (کتاب پیدایش ۱: ۲۷) تا با او در رابطه باشد، و انسان از این رابطه روحانی لذت ببرد. متأسفانه انسان به دام شیطان کشیده شد و از فرمان خدا سر پیچید و به گناه آلوده گشت. خدا نتیجه سرپیچی را مرگ (مرگ جسمانی و مرگ در آخرت) تعیین فرموده بود (کتاب پیدایش ۲: ۱۷). این مرگ تمام نسل بشر را در بر گرفت زیرا "همه گناه کرده‌اند" (رساله به رومیان ۳: ۲۳). ولی خدا از "محبت عظیم خود" (افسیان ۲: ۴)، پیش از بنیاد عالم طرحی تدبیر فرمود که در آن عدالت و فیض خود را بر انسان آلوده به گناه مکشوف سازد.

بر طبق این طرح، خدا "پسر" روحانی خود را به شکل نوزادی از رحم دختری باکره به دنیا آورد. این نوزاد مقدس آسمانی هم‌ذات با خدا بود و در وجود او الوهیت کامل و انسانیت کامل به‌نحوی در هم آمیخت که ذره‌ای از غبار گناه بر او ننشست. این شخص که خدا/انسان بود، از فیض بی‌کران خود، برای اینکه ما را از مجازات گناه و شرم آن نجات بخشد، تن به صلیب داد. در صلیب او بود که "عدالت و سلامتی یکدیگر را بوسیده‌اند" (مزمور ۸۵: ۱۰). به این ترتیب، راه ورود به ملکوت آسمان به روی بشر گناهکار گشوده شد.

آنانی که امید نجات خود را تنها بر حقیقت تاریخی و خارق‌العاده صلیب مسیح، رستاخیز او، صعود او به آسمان و بازگشت او قرار داده‌اند، به‌وسیله ایمان و اطاعت از مسیح، کلید ملکوت آسمان را از سرور محبوبشان دریافت داشته، هر روز در اجرای فرمانش و انتظار دیدار او، بیدارند (انجیل مرقس ۱۳: ۳۵).

از آنچه خواندیم چنین نتیجه می‌گیریم که منظور از آمدن عیسی مسیح به این دنیا این است که ایمانداران را به شکل خود درآورد تا بتوانند در ملکوت آسمانی او تا ابد با او، در شادی و آرامش کامل زندگی کنند! برای فهم این راز آسمانی، ابتدا باید مفهوم روحانی دو آیه از کتاب مقدس را درک کنیم. اولی می‌فرماید: "خدا محبت است" (رساله اول یوحنا ۴: ۸)، و دومی می‌فرماید که "تنبیه آشکار از محبت پنهان بهتر است." (امثال سلیمان ۲۷: ۵). آنوقت با یاری جستن از روح القدس که مفهوم کلام خدا را بر ما روشن

می‌سازد، پی‌خواهیم برد که خدا انسان را به شباهتِ روحانیِ خود آفرید تا محبتِ خود را که "فوق از معرفت است" (رساله به افسسیان ۳: ۱۹) با فرستادن مسیح به جهان و مرگ او بر صلیب، عملاً به انسان نشان دهد.